

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

1966 25

АВГУСТ

ЧЕТВЪРТЪК

Брой 102 (2147)

Година XXII

Цена 2 ст.

ПО ПЛАНА ЗА НОЕМВРИ

Шеста бригада в пристанище Свищов се състои от десет души на възраст между 35 и 40 години. Хора с дълъг трудов стаж и богат опит. Когато и да запитаха от тях как върви изпълнението на обещанието, ще отговори приблизително следното: „Добре, трудим се по комунистически и се стараем да надминем другарите си от другите бригади, с които сме в съревнование. Искате в чест на Празника на свободата и Деветия партиен конгрес да сме първенци.“

За много хубави неща може да разкаже дневникът на тази бригада. Тя ежесечно си изпълнява плановете и то с високи проценти. Всеки член на малката колектив дава месечно над 2000 тона в повече. Това показва, че производителността на труда е нараснала с 40 на сто. Трудните норми се изпълняват над 230 на сто.

Тези големи цифри не навелоха на мисълта да провери локте е стигнало изпълнението на годишния план. И се оказа, че бригадата е обработила 116 хиляди тона товари, което по план е трябвало да стане през първата десетдневка на ноември. Новината изпълни с радост сърцата на партийния отговорник Лазар Митров, на бригадир Симеон Чакъров и на профгрупорг Мехмед Махмудов.

— Улицани в работата, не ни остава време да си направим сметката — бърза да се оправдае бригадирът.

— Краят на годината ни се виждаше доста далече — добавя партийният отговорник на бригадата.

— А то ще трябва да увеличаваме пак обещанието — заявява профгрупоргът.

Честит успех, другари от шеста докерска бригада!

Ангел ПАТЛОВ

ПАРТИИНАТА ГРУПА — организатор на политическата работа

Нашата страна и нашият окръг са обхванати от политически и трудов подем в чест на 22-та годишнина от социалистическата революция и предстоящия IX конгрес на БКП. Трудните колективи от промишлеността, строителството, транспорта, търговията, селското стопанство успешно изпълняват дадените обещания и под ръководството на партийните организации разгръщат широка масово-политическа работа. В този творчески кипнеж партийните групи стават организатори на най-разнообразни политически мероприятия по производствени участъци. Партийната група при шампанския цех на Винарската Ласковец в чест на конгреса извършва голяма работа. Двете бригади от цеха се борят за изпълнение на даденото обещание. Изнасят се беседи за историчната на Партията, обсъждат се проектите директивите на IX партиен конгрес.

Партийната група при краевефермата на ТКЗС в Морава организира среща с бивши партизани и борци против капитализма и фашизма от Свищовския край. Фактът е изцяло политинформационен и се разработват действителни нагледни материали.

Накои от партийните групи в Държавното авторемонтно предприятие в Ласковец са насочили усилията си към разгръщане на политическа работа в комсомолските и профсъюзните групи. Разнообразна работа и много факти могат да се споменат за партийните групи от Велико Търново, Горна Оряховица, Свищов, Ласковец, Елена, Полски Сеновец, Морава, Обединение и други.

За повишаване активността и самонамичиатата на партийните групи от голямо значение е системната грижа на партийните комитети и организации за тях, отзивчивостта и внимателно отношение към техните предложения. През тази година, под ръ-

ководството на Окръжния комитет на Партията се състояха много и разнообразни мероприятия, насочени към подобряване на политическата работа на партийните групи. Редица партийни комитети, като тези в ЖП възел Горна Оряховица, в Свищов и други организираха обмяна на опит между групите. Има обаче партийни комитети и организации, които още не са преодолели слабостите в своята работа по ръководството на партийните групи. Несвоевременно се информират партийните групови отговорници по политическите и стопанските задачи. По такива причини в някои общини, например Долна Липница, Дъсково, Бяла черква, Върбовка, Асеново, Сушица и други партийните групи все още живеят анемично, не проявяват самонамичиатива.

Възможностите за проявление на творчество и инициатива от партийните групи в дните пред 22-та годишнина от социалистическата революция и IX партиен конгрес са огромни: разгръщането на още по-разнообразна, целенасочена и съдържателна масово-политическа работа по изпълнението на плана и обещанията, по разясняване на проектодирективите, по изучаване на революционното минало на Партията и др. Главно условие, за да изпълнят тези задачи партийните групи, е повишаването на инициативата и ролята на всеки комунист. Всеки член на Партията сега трябва да намери своето място, да види своя дял в политическия и трудов подем в предконгресните дни.

Цялата огромна политическа работа, която вършат и има да вършат партийните организации, партийните групи, отделните комунисти, представлява прекрасна школа за възпитание на трудеците се като съзнателни борци за делото на Партията, за делото на социализма и комунизма.

IX КОНГРЕС
НА БКПНАШИЯТ
РЕПОРТАЖ

ПРЕДПРАЗНИЧНИ ДАРОВЕ

ВЪЗРОДЕНА и красива Стражица, огледала на топлите си майчински гърди десетки смели комунари, отдали безвъзмездно сили и младост за днешните светли дни, е обзета от предпразнично вълнение сега. Красиви художествени плакати на големия павиран площад (на снимката горе), безброй лозунги и диаграми, ктове и табла в учреждения и предприятия говорят за идващите големи празници — 22-годишнината на Свободата и Деветия партиен конгрес на любимата ни Партия.

Един устрем, който може да кълин само в гърдите на свободните хора, една обща, която може да огледа в сърцата само Българската комунистическа партия, са дали тласък на големата трудова надпревара в тези дни сред стражицките кооператори. От сиване на зората до припадане на вечерния здравч оживени са нивите, градините и фермите.

В неделя колективът на Захарната фабрика в Горна Оряховица произведе първите тонове снежнобяла захар от тазгодишната реколта захарно цвекло. Между тези, които имаха честта да произведат първата захар, е и комунистът Васил Велев, старши захаровар и ударник на комунистическа труд.

Блясно на асфалтирания път между Стражица и Чапаево е прасковената градина на чапаевци. Богата родитба е свела и опряла о земята нежните клонки. Младите и стари са дошли днес тук да приберат наседрелите и отпили от неповторимата красота на нашата Родина златни плодове. Безсилна е да прибере това изобилие със своите хора ръководителката на овощарското звено Надя Ганчева. Затова и поматат и хората от двете полевъдни бригади на Лазар Костов и Димитър Киров, помагат и средношколците от село. Лазар е уверен:

— И тук плановата цифра 800 кг от декара я зачеркваме и поставяме 1300—1400, което очакваме. Някъде горе по възвише-

нието на „Ейкна“ гонят в дълбока оран своите дизелни механизаторите от комплетната бригада на отделеио на комунист Петър Радев. (На снимката горе). Командирът на чапаевските механизатори е готов вече със своя предконгресен доклад:

— До деня на конгреса годишният план на бригадата — 125 000 декара в меча оран ще бъде изпълнен. Гарантираме с постигнатите вече 90 процента от него. Но и друга изненада има: ние за нашия конгрес — продължава Радев — От 1300 декара пшеница — по 580 кг, а от цялата площ 4100 декара — по 370 кг среден добив. И от парезицата по едно 150—200 кг от декара повече.

Но младата русокока бригада на птицевъдната в Стражица, зоотехниката Боянка Станева съвсем не е доволна от постигнатите

успехи и предпочита да мълчи. А то резултатите на фермата и не са малки. Полугодното тя отчита със 105 ийца от носачка, с 28 000 ийца над плана. Заслугите за това, както казва Боянка, са на птицевъдничките кака Христина, Руска, Тинка и Труфка. Те непременно ще изпълнят обещанието от 40 000 броя над годишния план.

С неочаквано голям оптимизъм пълномощникът на село Владислав Георги Байчев заявява:

— По изпълнение на плана ще бънем всички в района. Към конгреса отиваме с гарантирано обещание от 130 на сто изпълнение на годишния план.

ИСТИНСКИ ГЕРОИЗЪМ

Може би някому ще се стори, че това заглавие е измислено и не отговаря на действителността, но за тях, които са виждали как трактористите и комбайнерите в Сломер приготвят силаж за животните, това е самата истина. Над 1450 тона силаж са направени тук. Над 700 декара нарасна са с ожънати с два комбайна Любен Георгиев и Атанас Любенов, но за това не по-малък дял имат и трактористите Трифон Стефанов и Атанас Никифоров, които вече втора година теглят силажкомбайните. Ценността на приготвения силаж мляа и от това, че около 300 декара от царевичната и втора култура, че за една година от тази площ са получени две реколти. Царевичната, от която се приготвя силажът, е засята на много наклонени терени и затова се налага към тракторите, които теглят ремакетата с готовия силаж, да се прикачва още и по един трактор „Болгар“, за да се изкачват наклоните.

В помощ на механизаторите към силажкомбайните с трактори „Болгар“ са и трактористите Александър Любенов, Йордан Янков, Никола Великов и Любен Танев.

В изпълнението на тези важни задачи решаващ е делът и на трактористите Атанас Тотев, Мило Йорданов, Захари Димитров, Александър Георгиев и Петър Георгиев, които извозват силажа до ямите. Всекидневно се приготвят над 60 тона силаж.

За разлика от миналата година грижите за селскостопанските животни в Сломер са много по-добри, което се изразява в осигуряване на необходимия силаж. Все в това отношение може да се отнесат и засетите 380 декара тресни смески, които ще се използват за ранно есенно подхранване на кравите и овците.

Филип АТАНАСОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански задачи в проценти към 23 август 1966 година.

ТКЗС и ДЗС	Дълбока оран	Прибран сенокосят	Прибран силаж
Ореш	94	23	0
Полкравиче	93	42	50
Д. Липница	92	10	26
Козловец	89	69	43
Сухиндол	89	10	20
П. Гръмбеш	88	7	23
П. Сеновец	88	0	28
Страхилово	87	52	33
Върбовка	86	9	8
Карансено	83	68	42
Павликени	81	61	27
Михалици	79	36	31
Драганово	79	0	8
Масларево	78	100	33
Обединение	78	63	68
Морава	77	34	21
Овча могила	70	0	45
Бяла черква	69	38	9
Г. Студена	68	84	23
Сушица	68	0	18
Дъсково	67	27	20
Драгомислово	65	65	77
Самоводене	65	4	0
Ресен	63	19	54
Алексово	61	100	45
Джулионца	58	0	31
Д. Ореховица	58	38	36
Ласковец	57	2	26
Камен	55	0	21
Стражица	54	0	1
Асеново	45	0	23
Килифарево	43	0	22

ДЗС	Кеарево	Свищов	Константин	Балкан	Селска	Златарница	Белово	Велико Търново	Церова кория	Елена	Буйновци
	84	0	18	79	0	46	67	—	100	62	0
	62	0	17	52	18	51	44	0	16	44	—
	40	0	13	38	8	79	33	—	20	3	—
	100	—	100	100	—	100	—	—	—	—	—

Средно за окръга: 69.3 24 29.4

ВРЕДНО ИЗЧАКВАНЕ

Моментът, в който трябва да се пристъпи към масово силажирене на царевичната първа култура, настъпи. Дори на много места е налице подгаряне на посевите. А това непременно ще се отрази неблагоприятно върху качеството на произведения силаж. Последствията са известни на всички специалисти и стопански ръководители. И все пак непонятно е защо стопанствата в Самоводене и Ореш не са направили още нито тон силаж. Защо във Върбовка, Драгомислово, Сушица, Горна Студена, Морава и другаде работата върви с такъв бавен темп.

Кому е необходимо такова бездействие и мърно изпълнение на една толкова важна задача!

Насяквде узряха и сплъчогледите. Стопанствата в Масларево и Алеково добре организираха работата си и приключиха с прибирането. С какво например би оправдало бездействието си съседното стопанство — Овна могила, където прибирането все още не е започнало. Не са започнали да берат сплъчоглед и стопанствата в Полски Сеновец, Джулионца, Драганово. Бавно върви прибирането във Върбовка, Самоводене, Сухиндол, Ласковец и други.

Необходимо ли е повече да се убеждават ръководителите на тези и други стопанства, че трябва час по-скоро да започнат и ускорят прибирането на сплъчогледа, че всяко закъсняване ще носи загуба от стотици килограма разпиляно по земята ценно семе!

БЕШЕ по гроздобер. Бай Мито реши да зарева сина си Вълчо с кошница зряло грозде. От с. Ботево — Врачанско до Плевен той пътува няколко часа. В обществения на техникума по винарство завари сина си над книгите. Стана му драго. Той винаги се гордееше с него и скритом мечтаеше от него да „излезе“ винар. Вълчо стана от стола, прегърна баща си и каза:

— Татко, по какъв случай?

— Е, сине, просто така. . . да те видя!

— Ха, добре дошел, седни — посочи му той един стол и зарепнута. — Как са нашите? Какво правите?

— То ти първо кажи как върви учението? Ще изкласиш ли или да събираме багажа? Ти казвай, да не мислиш, че лозарството е лесен занаят?

Синът мълчеше. Бай Мито продължи:

— Я, виж, какво грозде съм ти донесъл. . .

Вълчо махна кърпата, с която беше загърнато гроздето. Пред погледа му заблестяха едрите зърна на „Болгара“. Гледаше гроздето, а мислите му се понесоха назад. Още преди Девети, когато баща му беше казал, че отнася за гроздобер, а всъщност беше заминал при партизаните. . .

Вълчо Капралски постъпи на работа във Винарската в гр. Ласковец. Млад, буен, пълен с енергия — каквато и работата да похваше, всичко му спореше. Това беше преди 12 години.

Един следобед му казаха, че го вика партийният секретар на завода. И още не влязъл, му заговориха:

— Капралски, на теб се спирахме. Много умвахме и

ните коси са оредели, но са останали сините очи и младежкият ентусиазъм.

Трудно Вълчо се го намери на работното му място. Той винаги е в движение. В момента е при бригадата „Димо Кюрчев“ — първа завоювала званието за комунистически труд. Спряла го е бригадирката Павлина Тинчева.

— Другарю Капралски, нали знаете за шефството на

бореща се за званието „Бригада за комунистически труд“.

На младите лаборанти другарят Капралски напомня, че те са контролният пункт и от тях зависи да не се допуски нестандартен асортимент. Деведесет на сто от производството на шампанско е за износ и за завоюване на международно признание е необходимо да се изнеса само качествена продукция.

Често при Вълчо идва Любен Силиков. Той учи в техникум по винарство задочно и винаги се консултира с него. А Вълчо Капралски обича трудолюбивите и учиволюбивите младежи.

НАБЛИЖАВА ДЕНЯТ на славната годишнина на 9 септември. Възглавявана от Вълчо Капралски, партийната група е с повишено настроение. Обещанието да изпълнят плана еднй месец преди срока и да произведат 100 000 бутили шампанско и повече вече е ясно, че ще бъде изпълнено.

Могат да се приведат още редица цифри, за да се отрази работата на цеха за производство на шампанско, но е достатъчно само да посочим, че за второто тримесечие на т. г. всеки работник е получил по една допълнителна заплаща. Заводът работи по новата система на планиране и резултатите са налице.

РАБОТНИЯТ ДЕН е завършил. Затихва заводът, но другарят Капралски продължава работа. Сега е време да обобща резултатите от изминалия ден. Вълчува го и утрешният ден. Предстои пъкешето на нов цех за производство на шампанско. Цехът ще бъде напълно автоматизиран, обзаведен с машини от Съветския съюз и други страни. Технологиата и начинът на производство ще бъдат нови. Време за губене няма. Технологиът трябва да бъде на мястото си. Всяко трябва да бъде изучено и приложено.

За Празника на свободата и Деветия партиен конгрес непременно се влигат на здравия. Те ще бъдат с кинящото шампанско. Шастливи хора ще чукнат чашки в чест на трудовите победи, за слава на Партията.

Пенчо ДОНКОВ

„ЧОВЕКЪТ, КОЙТО НИ ТРЯБВА“

сметнахме, че тъкмо ти си човекът, който ни трябва.

— Не мога да разбера за какво става дума?

— Прощавайте. . . Трябва да създадем младежка организация. Ти ще бъдеш нейният организатор.

ГОДИНИТЕ ОТМИНАХА неусетно. Сега Вълчо Капралски е старши технолог на шампанския цех и отговорник на партийната група. Младешкият организатор вече е партиен организатор, а запаленият винар — специалист в най-сложния сектор — производството на шампанско, Буй

бригадата над сирачето, над Стефка. . . Наближава учебната година. Ще трябва да и купим някои неща.

— Павлина, добре сте се сетили. Първо се погрижете за учебниците, за облеклото, но не забравяйте, че детето има нужда и от майчинска ласка. . . Вие сте много жени, нека по-често го посещават.

След това Вълчо Капралски се интересува от производството, от живота на бригадата. После старши-технологът влезе в лабораторията. Тук работи бригада „Мария Кюри“

БКП IX конгрес

Е ДВА в условията на социализма със създаването на обществените столове и обзавеждането на предприятия за обществено хранене стана възможно освобождаването на голямо количество предимно женски труд, който се използва в сферите на материалното производство, услугите и др. В Свиштов също беше създадено предприятие за обществено хранене, което наследява крайно лоша материално-техническа база.

Зареждат се напрегнати дни за строителството на нови търговски обекти, реконструкция и разширяване на съществуващите. Завършиха се и работят вече модерни ресторанти, павилиони и др., които са съоръжени с модерна техника. Гордост за града е и представителният ресторант „Калето“, извисил снага над великата братска река.

Въпреки успехите все още относителният дял на кухненската продукция към общия стокооборот за м. г. е бил 18.80 на сто, а за първото шестмесечие на т. г. е 18.94 на сто, което показва, че не е обхваната основната маса от населението да получава храна от заведенията на ГТП „Здравна храна“.

Като слабост въобще на нашето обществено хранене може да се изтъкнат все още високите цени на порциите, резултат не толкова от цените на вляганите продукти, колкото от сравнително високите разходи по приготвянето на храната и издържането на заведенията, ниската производителност на труда и др.

Затова с голямо внимание ни задълбочава работниците и

ОБСЪЖДАМЕ ПРОЕКТОДИРЕКТИВИТЕ ЗА ПЕТАТА ПЕТИЛЕТКА

ПОВЕТИНЯВАНЕТО НА ХРАНАТА В ЗАВЕДЕНИЯТА ЗА ОБЩЕСТВЕНО ХРАНЕ

служителите в предприятието разгледаха на просветни събрания проектодирективите на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия и се запознаха с големите задачи, които им се поставят: „Да разширят и подобряват общественото хранене, като се разширява още материално-техническата база, като се увеличи относителният дял на кухненската продукция, качеството на храната и културата на обслужването“.

За да се снижат разходите по приготвянето на храната и се увеличи производителността на труда, ще се премине към по-удебно производство на кухненската продукция. Малките заведения ще получават от по-големите заведения полуфабрикати, готови за топлинна обработка.

Но специално за предприятието ни възникват и някои проблеми, които поставяме на обсъждане във връзка с новото строителство, започнало в града ни. Много от нашите обекти се разрушават, а това налага в новостроящите се административни и жилищни сгради да се строят нови заведения за обществено хранене. По-сегашното строителство става по пътя на допълнителните капитални вложения — заемите за нова техника и ширпотреба със срок за погасяване 5 години. При положение, че не може да се реализира предвиденият икономически ефект, не може да се достигне плановата печалба, а трябва да се изплащат погасителните вноски и да се правят отчисления от печалбата за бюджета, се отклоняват оборотни средства, което обстоятелство води до просрочени заеми, наказателни дивани и намаляване на финансовия резултат общо за предприятието. Затова предлагаме новото строителство да се извършва по пътя на лимитните капитални вложения. Заеми за допълнителни ка-

питални вложения да се ползват само за мероприятия, възникнали в процеса на работата и водещи до увеличаване производителността на труда.

При положение, че предприятието ни премине на работа по новата система на стопанско ръководство, заеми за допълнителни капитални вложения със срок за погасяване 5 години ще отпаднат, а ще останат заемите със срок две години и шестмесечен срок за внасяване на мероприятията. Ще се наложи да се ползват заеми за капитални вложения със срок за погасяване 10 години. За по-малките предприятия остава открит въпросът, ще могат ли постъпленията по фонд „Разширение и техническо усъвършенстване“ да покриват погасителните вноски по заемите за капитални вложения? Предлагаме в тези случаи да се намалява процентът на отчисленията за висшестоящата организация или да се отпускат на предприятието субсидии за фонд „РТУ“ от висшестоящата организация.

Предлагаме предприятието ни да се снабди с превозни средства, тъй като обектите ни постоянно се увеличават. Откриват се нови в по-крайните квартали, а е наличната лекотоварна кола „Варшава — пикап“ не сме в състояние да извършваме адекватни превози. Налага се да ползваме чужд автотранспорт, предимно фелери, за които заплащаме високи транспортни разходи. Освен това с тях се забавя извозването на готовите стоки по обектите.

Считаме, че ще бъде правилно, ако се прави по-голяма отстъпка от промишлените предприятия на търговските организации на едро и дребно в т. ч. и на общественото хранене, за да може да се посрещат високите разходи на обслужването.

Ана НЕСТОРОВА

НЕПРЕСЪХВАЩ ИЗВОР

Кооператорите и работниците прекратяват своя обикновено вечер, уморени от дневния труд. Сяда на паркетите работни дни за съвсем топло топло. Но те не отиват направо там. Те обичат да пътуват — мислено, като презмислят пътя, да пропуснат по света, поведени от героите, възкръснали от страниците на книгите.

Ето, какъв дълго бърше калните си обувки пред входната врата. После се изкачва по крилолистните стъпала и влиза в библиотеката. Това е средношколската библиотека. Усмивка се. На кого ли? На библиотечката Пандана. Бабаюна или на каквато и книга! Те са всички на Николайна повече от хлаба. Надникните в картонка й. Невероятно, нали? Трудно е да преброят прочетените от нея книги. Една девойка, която винаги другарува с книгите. Те й разказват и за сина, и за пътя на звездите, и за хляда още други неща.

Още не запалени стъпките й, влиза Димитър Бакалов. Той идва направо от работа. Коя книга да вземе? Повечето от заглавията са му познати. Толкова много книги е прочел! Може дори да ги разкаже какво най-много му харесва в „Битка по пътя“, да ви пише мисли от „Златната роза“ на Паустовски. Дори му се ще да вземе отново избраните произведения на Бранислав Нушич, за да се посмее от сърце. Вярност за вярност — непознато заглавие. Сигурно е хубав! Прелиства няколко страници и отива при библиотечката.

за да впише в картонка. Това е двадесет и шестата книга от началото на годината, която взема Бакалов.

Зачервенява като боязлив, в библиотеката се турват две девойки — Дичка Козлева и Маргарита Михнева. Очите им жално се взира в строените като войници книги.

— „Когато започна любовта“ — хм, може да не е хубав! Без колебание Дичка взема книгата. Маргарита избира други две книги. Еднакво и интересуват „Фиста“ и „Автопортрет на поколението“.

Всички ден десетки кооператори, работници, ученици и младежи прекарват прага на библиотеката при образцовото народно читалище „Христо Козлеа“ в Долна Оряховица. Избират любимите книги и си отиват с надеждата, че ще надникнат в неизвестното, в непознатото, ще ги разказват на най-близки сабля и чувствата. И всеки от тях търси само любимата книга. Читателите идват тук като в свой дом, дълго се застояват между стелажите и си отиват с добри чувства, за да се върнат след няколко дни отново.

Всички ден в читалищната библиотека идват по 80—90 души. Неволно разпръсват в грубите си длани лекият като перушина книги. Но те не чакават в ръцете им като тежки сечива вечер, когато дълго не могат да открият пожеланите си от тях. Отдавна вече ръцете, които държат лопатата и мотиката, свикнали да държат редовно и умело и книгата.

Стоян АГОВ

ТРУД ОТ СЪРЦЕ

Село Виноград е водоснабдено още преди 40 години. Но една част — горният край, както я наричат виноградарци, не е водоснабдена.

Сега предстои да се изработи допълнителна

мрежа с помпена станция, за която е необходимо да се изкопае над 2 километра канал. Всички хора от селото единодушно се отзоваха на повика в чест на

ретар Т. Стоев са и 70—80-годишните баба Рада Ковачева, Димо Русков, Петко Минчев, Рашко Атанасов и други.

Г. Узунов

171)

Наш дълг е да представим неопровержими доказателства за измислените действия на ония, които въпреки съюзническия дълг и волята на своите народи встъпват в таен съговор с общия наш противник, пренебрегайки дължанията, подписани от главите на своите правителства. Следователно, единствената и най-важната наша дейност тук е набавянето на такива документи. Тук се изисква най-голяма предпазливост, тъй като всеки пропуск ще послужа като сигнал, че съветското разузнаване действа в тази насока. А сега, за да разберете цялата важност на задачата: ние вече разполагаме с такива данни за тези преговори, че ако и частица от тях стане известна на Хитлер, той незабавно би заповядал да ликвидират много и много най-близки свои съюзници, които тайно от него са свързали със съюзниците. Възможно е всяко голямо разузнаване да би постъпило така. Но ние винаги виждаме пред себе си висшите цели. Ние искаме да предотвратим заплахата над

бъдещето на цялото човечество. Тези документи трябва да бъдат представени от съветското правителство на правителствата на нашите съюзници. Във всеки случай на техните ръководители.

— Не може ли макар и едно изтъркане копие да се покаже на Хитлер?

Професорът се усмихна, заплаши с пръст и добави сериозно: — Хитлер също така се опитва да води тайни дипломатически преговори със съюзниците. Но в работите на имперската канцелария се занимават, трябва да се предполага, други наши другари. Разбира се, според доверително, оказвано им от приближените на

Вайс изумено вдигна вежди. Професорът каза мечтателно: — Ако на бъдещия парад на победата нашите другари биха могли да преминат в строй по Червеня площад в своите немски мундир. Те биха изглеждали, назрило, като внушително подразделение. . . Професорът замълча, замисли се, и изведнаж лихито му просия. Той стана, опна по шевоните ръце, заповяда шепнешком: — Капитан Александър Белов! По поръчение на командването съобщавам: за годината работа в тила на врага във ете наградени с орден „Отечествена война“ — първа степен.

— Служа на Съветския външ

БОРБА С ПОРТИ СНОРТИ СНОРТИ С НАИ-ДОБРИТЕ АЛПИНИСТИ

Николай Кучев и Христо Шипчак след изкачване на стената на Маловица

Традиционен спортен празник на младостта

Традиция стана в Драгановска община да се провеждат спартакиади и фестивали в края на бригадирското средношколско лято. И тази година под шестфто на физкультурното дружество „Янтра“ и Общинския комитет на ДКМС се организира спар-

такиада на средношколската младеж. Стационат се изпълни със спортни игри. Младешите от Драганов, Стрелец, Горски Горен Тръмбеш премениха сили на спортните поле Оспирна на беше борбата за купата на Общинския комитет на ДКМС. Състезанията бяха по дисциплините лека атлетика, спортна стрелба и масови игри.

Отборно първото място взеха средношколците от Стрелец. Вечерта при тържествена обстановка бяха отчетени резултатите и връчена купата на отбора-победител.

Международната алпийска среща, която се провежда при минията се състоя в Маловица дна на Рила, събра алпинисти от 18 страни. На Меча поляна опъна палатки и десет момчета от алпийския клуб при туристическото дружество „Трапезица“ — В. Търново. Въпреки недостатъчната материална база, те дойдоха с увереността, че ще успеят да покорят най-трудните стени в тази част на красавата планина. . .

ТУК утрото започва не с изгрева на слънцето, а със зорна на алпийските клин-ма. Тая година Рила се ока-за негостоприемна — от зимата тя запази големи снежни преси, а от пролетта — мъгли и дъждовете, които понякога ни застигат по средата на огромните стени. Но въпреки суровата алпийска природа, въпреки заскрените скали, които летят по тръсти те, цом се докоснем до тях, животът в „градчето“ от разноцветни палатки денем замира. Защото всички са на изкачвания.

По време на покоряването на 600-метровата стена на връх Деулава празнуваме два десет и четвъртия рожден ден на студента от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ Стефан Градинаров. Има нещо символично в това мило тържество, което съпада с първото категоризирано изкачване на Стефчо, в поздравленията, които му отпаяват неговите партньори и младите германски алпинисти Юта и Георг.

В един от дните на алпини-адата е зарежестрирано и едно от най-големите постижения за търновския алпинизъм — трудната Маловицка стена е покорена от местни алпинисти. Близко 5 часа Николай Кучев, Христо Шипчак, Георги Павлов, Петър Дюлгеров, Марин Инджов и Георги Косев, обгърнати от

ледения дъх на студения вятър, се борят за победата на 400-метровата отвесна грамада. На другия ден Георги Павлов и Марин Инджов покоряват стената на връх Кукла. Сместе момчета още веднъж доказват, че при повече грижи за развитието на алпинизма на връх Велико Търново те могат да се наредят между най-добрите алпинисти в България. Коментирайки последното изкачване, главният технически ръководител на алпиниадата, змс Георги Атанасов казва: „Изкачването на Куклата изисква максимална физическа и морална издръжливост. Тук великотърновските алпинисти показаха високата си класа и възможността си за много по-големи изкачвания“.

Алпиниадата донесе радостни спортни постижения и заедно с това — началото на хубава дружба с австрийски, немски, полски, френски и белгийски алпинисти, с които провеждаме съвместни изкачвания. Незабравима за нас и за австрийските алпинисти — един от най-добрите в света — остава вечерта край лагерния огън, посветена на дружба. Тези китарни на великотърновски смесват гласовете си с австрийските хармонички. До късно през нощта планината стена слуша български и немски алпийски песни.

Николай ГЕОРГИЕВ

СП „Комунални услуги“ — Велико Търново

ТЪРСИ

работници — сметноизвозвачи с камиони и каруци.

1-1

Икономически техникум „В. Коларов“ — Велико Търново

има вакантни места за огньари. Заплата по штат. Постъпване веднага.

СПРАВКА: КАНЦЕЛАРИЯТА, ТЕЛ. 25-87.

ГРАДСКИ ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ:

1. Работници-монтажници за отоплителна техника (парно отопление) от III до VII разред.

2. Дърводелци.

Постъпване веднага. Заплащане по трудови норми.

2-2

СПРАВКА: „ЛИЧЕН СЪСТАВ“ ТЕЛ. 20-44.

— каза Йохан, стоейки изпънат пред професора. Професорът се докосна с длан до гърдите му.

— Ето, — каза той с трептящ глас. — Приемай го в сърцето и го носи. — Прегърна Йохан тежко засумтя, отблъсна го. — И заминавай, заминавай по-бързо. Тук с теб се разочуствах, а ми се налага сега да масажирям едно отравително лице. Палац, га! Иска ми се да го задуша, а аз му оглаждам бръчиците по мутрата. Хайде, заминавай! На добър час!

След няколко дни Вайс получи заповед да посрещне на Темпелховския аеродром пътник и да го отквара по сто и деветия маршрут в окръга Темплин, в имение Ховенлихен, където е настанена болница за есесовци. На Вайс беше известно, че това не е никаква болница, а шаб-квартирата на райхсфюрера Химлер.

По пътя той трябваше да спре в градчето Вандлиц и да предложи на госта да закуси в ресторант „Амзее“ на третата маса вдясно, ако се смята от тезгяха на бара.

Пътникът се окажа представителен мъж. Държеше се доста непринудено и не намираше за нужно да маскира своята англо-американска възпитаност и манерите на чужденец. Той съвсем не се учу-

ди, че Вайс знае английски език. Като седна в колата, веднага предложи на Вайс уиски и американски цигари.

— Виж какво, момко, можеш да ме наричаш Джо, аз познавах простаци с такова име. Аз сам също съм простак — представи си не пътникът и заповяда с тоя, не търпях възречение: — Отначало ме повози по вашето голямо село. Интересно е да погледам, къде нашите момчета са натрошили най-много камъните.

Вайс каза: — Заповядано ми е да следвам маршрута.

Джо бръгна в джоба, измъкна стегната с ластик пачка долари и предложи: — Можеш да вземеш няколко картинки с портрета на президента.

— Не, — каза Вайс. — Слушай, пътенице, аз не се занимавам с празна работа и, биди спокоен, нямам никакво отношение към военното разузнаване.

— Ти ще ме фотографираш с моя фотоапарат на фона на развалините и само това. А после ще мушинеш този апарат на вашия те, нека сами проявят и отчетват филма. Аз познавам вашите порядки не по-лошо от тебе.

— По маршрута ще има полкодаши разваляни, — каза Вайс. — Карай тогава, — съгласа се

те страна. — Значи, ако някой не побърза, русите ще разчитат само на този „втори фронт“? — В крайна сметка така го наричат.

— Това е любопитно, момко! Е, какво следва от това? — Запитайте Рузвелт.

— Аз питам тебе, немче! — Тогава помолете да ви приеме фюрерът — той е първият немчец на империята.

— На нашата борса той сега вече не се котира.

— Фюрерът подготвя вермахта за ново настъпление и тогава вие ще заговорите иначе.

— Не съм от ония, които играят на повишаването на акциите му.

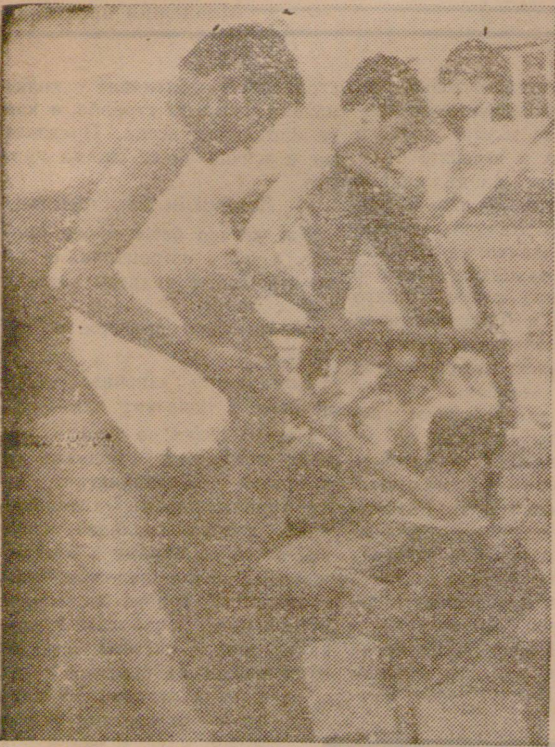
— А пък ли такъв у вас? — Имаше. . . Но за какъв дявол ми задаваш въпроси? — Само от вежливост, — каза Вайс, — за да поддържам разговора.

— Е, тогава давай, — съгласи се Джо.

— Ще чакаме ли вашия бос във Вандлиц?

— Както е определено. — И веднага Джо изумен се осведоми: — А кой ти каза, че съпругът на Съпротивата в европейския

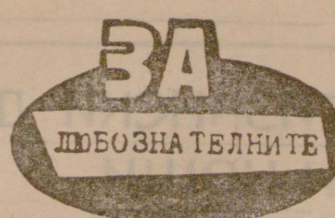
(Следва)

ЗА РАЗВИТИЕТО НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

В следобедните часове на 20 август те дър-
жаха кърките и блокче разкъртваха
наважа на досегашното площадче пред ново-
строящата се автостанция във Велико Търново.
Разчистваха терена за напратата на подравните-
лен насип за бъдещия площад пред автостан-
цията и този участък от магистралата Русе —
Стара Загора. И никой вероятно не е предполо-
жил, че тези момчета, завоили се така църво-
но за работа, са дошли чак от Русе.

Двадесет младежи от комсомолската органи-
зация в завод „Леон Таджер“ — Русе в от-
говор на Възвизането към българския народ за
развитие на Велико Търново като исторически,
културен и туристически град, в чест на 22-го-
дишнината на свободата и Деветия конгрес на
БКП през съботната си и неделна почивка на
20 и 21 август се отзоваха в помощ на строите-
лството във Велико Търново. Те посетиха ис-
торическите паметници и забележителностите на
града.

ДЖОБНА ПИЩЕША
МАШИНА

Миниатюризацията
е общопризната тен-
денция в техниката
на XX век. И една
миниатюрна пищеша
машина напълно би
могла да стане един
от символите на на-
шето време, ако тя не беше...
музеев експонат. Пока-
зана е първоначално в 1873 година на Световното изло-
жение в Париж. Тя вече десетки години напомня на
посетителите на един датски музей за това, че ерата
на машините-лидипути не започва сега. Машинката пе-
ча текста на телеграфна лента.

АВТОМОБИЛИ ПРЕЗ АТЛАНТИЧЕСКИЯ ОКЕАН

В град Осло се строи океански параход, предназна-
чен за превоз на автомобили през Атлантическия
океан. С един рейс параходът ще има възможност да
превеза около 2500 автомобила от различни марки.

МЕТРО В ПРАГА

Столицата на Чехословакия скоро ще има свое метро.
Утвърден е проектът за строежа на първите три ли-
нии, образувачи в средната част на града своеобраз-
ен триъгълник. Програмата за строителството на мет-
рото предвижда завършването за 14 години, като се
започне от 1967 година.

АДРЕСИ НА ДРУЖБАТА

„Желаем да имаме приятели от вашата страна, от ва-
шния окръг!“ С тия думи се събръщат подателите на полу-
чените писма в Окръжния комитет за българо-съветска друж-
ба.

Тук поместваме част от адресите:

СССР — Москва И — 349

ул. „Луговая“ дом 3

Мартынов Татьяна

ученичка 9 клас;

СССР — Пенза

ул. „Клара Цеткин“ дом 19, кв. 1

Петрашкиной Аллы

15-годишна;

СССР — г. Свердловск 64

ул. „Гагарина“ дом 3 Б, кв. 5

Нохриной Нине

ученичка 10 клас;

СССР — Челябинск 85

ул. „Марченко“ дом 18, кв. 23

Коковихиной Алле

ученичка 8 клас;

СССР — Иркутск 19

ул. „Писарева“ 13, кв. 12

Монозова Лариса

16-годишна;

СССР — Москва А—15

ул. „Батилоская“ дом 17, кв. 4

Мульте Диане Анатольевне

25-годишна, библиотекарка;

СССР — Омск 31

Посёлок Ермак дом 17, кв. 4

Сегайдашной Оле

ученичка 4 клас;

СССР — Сочи 68

ул. „Донская“ 35, кв. 38

Кинчадзе Ирине

ученичка 9 клас;

СССР — Пятигорск Н-К

пл. „Ленина“ 21, кв. 18

Бакаевой Наташе

ученичка 10 клас;

СССР — Москва Е — 141

Зелёный проспект, дом 13-а,

кв. 24.

Иваниковой Ирине;

УСССР — Луганская область

Новоайдарский р-н

пос. Новоайдар, ул. „Ленина“

272

Тихановой Вере В.

НАШИЯТ КОНКУРС

В чест на IX партийен конгрес Окръжният ко-
митет на Комсомола и редакцията на в. „Борба“
обявяват между младите дописници, между мла-
дежите и девойките от Великотърновски окръг
конкурс за написване на най-хубав материал и
направа на илюстрация (снимка или рисуванка),
отразяващи живота, труда, ежедневието в ком-
сомолските дружества и организации, в младеж-
ките производствени единици, на младежите хора
от окръга.

КОНКУРСЪТ ШЕ СЕ ОТЧЕТЕ В НАВЕЧЕ-
РИЕТО НА IX КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА. Ма-
териали могат да се изпращат до редакцията на
в. „Борба“ от деня на обявяването до първи
ноември т. г.

За най-добрите работи ще бъдат раздадени
грамоти на Окръжния комитет на Комсомола и
напраща както следва:

I. Писмен материал (статия, очерк, репортаж,
кореспонденция) — ПЪРВА НАГРАДА—30 ЛВ.,
ВТОРА НАГРАДА — 20 ЛВ., ТРЕТА НАГРАДА
— 10 ЛЕВА.

II. Илюстрации (снимки, рисунки, карикатури и
други)—ПЪРВА НАГРАДА—30 ЛВ., ВТОРА—20
ЛЕВА И ТРЕТА — 10 ЛЕВА.

Млади другари, очакваме вашите работи за
конкурса.

„За среща на Бузлуджа“

НАЦИОНАЛЕН МЛАДЕЖКИ КОНКУРС

ЦК на Комсомола и Радио София организи-
рат национален младежки конкурс в чест на
IX конгрес на Партията — „За среща на
Бузлуджа“.

В подготовката и провеждането на конкурса
в комсомолските организации и дружества трябва
да се организира разнообразна политическа и
културно-масова работа, да се популяризират
най-хубавите песни и стихове за Партията,
младежта да изучи най-важните етапи, събития
и личности от историята на революционното дви-
жение, да се разгърне и обогати младежката
инициатива.

Етапи на конкурса:

ПЪРВИ ЕТАП: До края на месец септември
— в дружествата, общинските и заводските и
градските комитети на Комсомола;

Обединява разнообразните инициативи по из-
учаване на героичното минало на Партията, ней-
ната вътрешна и външна политика. Инициативи-
те през този етап са масови с участието на це-
лите комсомолски организации.

Градските и общински конкурси да се провеж-
дат пред публика.

ВТОРИ ЕТАП: До 15 октомври ще се проведе
окръжен конкурс, в който ще участват отбо-
ри по 3 младежи от градовете и общините на
окръга.

ТРЕТИ ЕТАП: Национален конкурс на Буз-
луджа, който ще се проведе в навечерието на
IX конгрес на БКП. Участниците трябва да
изпълняват песни, стихове на изуст за Партия-
та и социалистическото строителство, да отгово-
рят на въпроси за революционното движение у
нас и най-важните моменти от външната и въ-
трешната политика на Партията, по директивни-
те на Осмия конгрес за 20-годишното развитие
на страната и проектодирективите на IX конгрес
на БКП.

Младежи и девойки,
за всички разнообразни инициативи във връз-
ка с конкурса разказвайте на страниците на
вестник „Борба“.

Отговор на кръстословицата от брой 90

ХОРИЗОНТАЛНО: 5. Масовик — орган на Окръжния комитет на БКП, започнал да излиза от ноември 1943 година; 6. Бюлетен — месечно изда-
ние на ОК на БКП, започнало да излиза от януари 1943 г.; 9. Пейков — член на ОК на РМС през 1943 г.; 10. Минева — загинала ятчка от 6. Николаев; 13. Коста — партизан-
ско име на партизанин от с. Деличи; 14. Кожухаров — член на Окръжния комитет на БКП през 1934 г.; 15. Манол — партизанско име на партизанин от с. Самоводене; 18. Ко-
сев — командирът на Горнооряховския партизански отряд; 21. Назар — пар-
тизанско име на партизанин от с. Драгомирово; 22. Пиперов — активен
ятак от с. Самоводене; 23. Алимов — авторът на текста на съчинения за
междудолния марш на партизани-
те „По долиням и по възгорам“, много
популярен и сред нашите партиза-
ни; 24. Чавдар — партизанско име
на партизанин от гр. Лисковец; 27. Панабот — малкото име на секретаря
на Горнооряховския партизан-
ски комитет през 1943 г.; 29. Шабов — пар-
тизанин от с. Каранеси; 30. Пенев —
представител на ЦК към Окръжния
комитет на БКП през 1923 г.; 35.
Марат — писателя, представена пред
делегатите на окръжния събор на

БКП през 1923 г.; 36. Габровски —
народен представител на БКП от Ве-
ликотърновски окръг през 1923 г.; 37.
Молдов — командирът на Горноор-
яховската чета през 1943 г.; 40. Влахов
— партизанин от с. Д. Орхановца; 41.
Мочури — въстанически лагер на
килифарчани през 1923 г. (мн. ч.); 42.
Станчев — командирът на Павлевската
чета през 1943 г.; 43. Петрова — учи-
телка от Килифарово, взела активно
участие във въстанието през 1923 г.;
ВЕРТИКАЛНО: Секеров — народен
представител на БКП от Великотър-
новски окръг през 1923 г.; 2. Филип —
партизанско име на командира на
Търновската чета през 1944 г.; 3.
Любен — партизанско име на по-
литкомисаря на Горнооряховската
чета през 1943 г.; 4. Рибарова — се-
кретарят на Окръжния комитет на БКП,
избран в началото на 1934 г.; 7.
Тодор — малкото име на командира
на Свищовската чета през 1943 г.; 8.
Михов — член на Окръжния комитет
на БКП през 1938 г.; 9. Петков —
партизанин от с. Алеково; 11. Атанас
— малкото име на член на Окръж-
ния комитет на БКП през 1938 г.; 12.
Ахчиев — собственикът на дома, в
който е проведено съвещание с ак-
тив на БКП в Килифарово по вре-
ме на Деветонския преврат; 16. Се-

келаров — собственикът на дома в с.
Калитице, в който партийният коми-
тет на Г. Орхановца взема отноше-
ние по Деветонския преврат; 17.
Зарзалиев — един от първите парту-
зани от с. Долна Орхановца; 19.
Николай — малкото име на секретаря
на РМС от септември 1943 г.; 20.
Топалов — секретарят на Окръжния
комитет на БКП през 1930 г.; 25.
Паунов — участник в Килифарската
чета през 1923 г. от с. Долна Орхан-
овца, по-късно загинал като интер-
бригадист в Испания; 26. Чапаяв —
партизанското име на партизанин от
с. Чапаяв; 28. Методи — партизан-
ското име на партизанин от с. Са-
моводене; 31. Васката — партизанско
го име на командира на Свищовска-
та чета след юни 1944 г.; 32. Манол
— малкото име на секретаря на Окръж-
ния комитет на БКП през 1935 г.; 33.
Уклон — отклонение от правилни-
та партийна линия; 34. Бончева —
учителка от Килифарово, взела активно
участие във въстанието 1923 г.; 38.
Рачев — секретарят на Окръж-
ния комитет на РМС през 1938 г.; 39.
Жулев — член на Окръжния коми-
тет на БКП, организатор на комите-
тите на Отечествения фронт през
1944 г.

Младежки простори

★ РЕДАКТИРА НЕПЧАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ ★

В ЧЕСТ на IX конгрес на БКП

Младежките бригади, смени,
цехове и дружества от окръга
обещаха до откриването на
Деветия партийен конгрес:

... ще произведем над-
планова продукция на стойност
10 087 000 лева;

28 младежки бригади ще из-
пълнят производствените си
плановете за годината;
... ще се реализират икономии
от спомагателни материали,
електроенергия, гориво-смазоч-
ни материали и други на стой-
ност 133 087 лева;

... ще се анедрят рационали-
заторски предложения с ико-
номически ефект 225 450 ле-
ва. ...

РЕЛОВЕ ОТ РАПОРТИТЕ

„ЗА ПЪРВОТО ШЕСТМЕСЕ-
ЧИЕ ДАДОХМЕ НАДПЛАНОВА
ПРОМИШЛЕНА ПРОДУКЦИЯ
ЗА 161 000 ЛЕВА. ...“

Комсомолците от ДИП „В.
Мавриков“ — Велико Търново

„ТРИ МЛАДЕЖКИ БРИГАДИ
ВЕЧЕ ИЗПЪЛНИХА ОБЕЩА-
НИЯТА СИ В ЧЕСТ НА КОН-
ГРЕСА. КОМСОМОЛЦИТЕ ОТ
ВАГОННО-РЕМОНТНО ДЕПО
РЕМОНТИРАХА 25 ВАГОНА
НАД ПЛАНА, ПРИ ОБЕЩА-
НИЕ 30. ИЗВОЗЕНИ СА
2 050 640 ВИРТУАЛНО БРУТО-
ТОН КИЛОМЕТРИ НАДНОР-
МЕН ТОВАР. ИКОНОМИСАНИ
СА 200 ТОНА ВЪГЛИЩА. НА-
ПРАВЕНИ СА СЕДЕМ РАЦИО-
НАЛИЗАТОРСКИ ПРЕДЛОЖЕ-
НИЯ, КОИТО В МОМЕНТА
СЕ ЕКСПЕРИМЕНТИРАТ“.

Възлова организация на Ком-
сомола — ЖП възел Горна Оря-
ковица

„САМО ЗА ШЕСТМЕСЕЧИЕ-
ТО ПРОИЗВЕДОХМЕ НАДПЛА-
НОВА ПРОДУКЦИЯ ЗА 43 200
ЛЕВА.“

Младежка стругарска бригада
при ТПК „Метал“ — Велико
Търново

„ТРУДОВИТЕ СИ НОРМИ
РЕДОВНО ИЗПЪЛНЯВАМЕ 130
НА СТО. РАБОТНИ СЪС СОБ-
СТВЕН КАЧЕСТВЕН ЩЕМПЪЛ.
НОВИ ПЕТ ДУШИ ЗАВОУВА-
ХА ЗВАНИЕТО „УДАРНИК НА
КОМУНИСТИЧЕСКАЯ ТРУД“.
Бригада „Кирил Тананев“ от
участък „Радиочасти“ в Ра-
диозавода — Велико Търново

„ОТ ВНЕДРЕНИТЕ РАЦИО-
НАЛИЗАТОРСКИ ПРЕДЛО-
ЖЕНИЯ ДОСЕГА СА РЕАЛИ-
ЗИРАНИ 2615 ЛВ. ИКОНО-
МИИ.“

„Бригада „Малчика“ в ДИП
„Първи май“ — Полски Тръмбеш

Комсомолката Димитрина Пашева е позната на всички от тек-
стилото предприятие „В. Мавриков“ във Велико Търново. Извест-
ността й се дължи преди всичко на трудолюбието, на големите ус-
пехи, които тя има като тъкачка. Плана за първото шестмесечие на
т. г. тя изпълни 142 на сто, при 95 на сто първоначалната проду-
кция.

В предконгресната работа тя е също една от първенците. От-
давна в нейния личен план са зачеркнати датите, на които ще засе-
дава IX партийен конгрес. Тя с право стана една от първите носите-
лци на вимпела на ЦК на ДКМС „IX конгрес на БКП“.

БРИГАДИРСКИ ОГЪН НА ХАЙНБОАЗ

Тук всеки ден по бригадирските обекти
квнтти песента. Стихналите хайнбоазки бан-
ри отново си спомнят ранните взривове,
забързаните стъпки и веселата глъч на
младежите и девойките в сини бригади-
рски униформи.

Сега, след 20 години, тука са пак мла-
дежи от различни краища на страната.
Сред тях са и 200 средношколци от Ве-
ликотърновски окръг, членове на национал-
ната младежка бригада „Христо Ботев“.
В двадесетата годишнина от започване-
то на бригадирското движение у нас са об-
лекли сините униформи на башите и да-
ват своя младежки труд за донизгражда-
нето на „Прохода на Републиката“ реди-
ца комсомолци.

Ето и тази сутрин Искра и нейните
приятелки здраво държат лопатите в ръ-
це. Частъ е 10. Време за почивка, но те
са решили, докато не разхвърлят всички
купчинки пясък по шосето, да не почиват.

Усилено работят и момчетата на ка-
риерата край село Райковци. Солени по-
точета от пот браздат бронзираните от лят-
ното слънце гърбове. Ръцете тръпнат. Ня-
кои вече са ги бинтовали, но това не пре-

СЪОБЩЕНИЕ

МЛАДИ ДРУГАРИ, НА 27 и 28 АВГУСТ
ТРУДОВОТО СРЕДНОШКОЛСКО И СТУДЕН-
ТСКО ЛЯТО ЩЕ БЪДЕ ТЪРЖЕСТВЕНО ЗАКРИ-
ТО. НА МЯСТОТО НА ПЪРВИЯ НАЦИОНАЛЕН

ЛЕТА КОМСОМОЛСКА ...

ШУМ на десетки шевни машини. Ниско провесените над
работните места лампи придават своеобразна украса
на стаята. Така е в помещенията на ДИП „Д. Георгиев“ —
Велико Търново.

В сърчните ръце на няколко работнички вече се прове-
ват красиви детски роклички, които лягат на голям куп на
масата.

Соня Маринова — комсомолският секретар е симпатич-
на и миловидна девойка. Тя ме води към комсомолската
пета бригада „Юрий Гагарин“. За големите успехи на този
колектив Соня разказва вървешком, докато стигнем до дру-
гия цех.

Пета бригада е преизпълнила плана за тримесечието с
33 процента, а за юли е достигнала 150 на сто. Всичко то-
ва надвишава даденото от бригадата обещание за годината.

В момента се изработват дамски летни рокли за износ.
И за работата на момичетата още е влизането в цеха за-
говори окаянето на видно място знаменце „Бригада с най-
добро качество“. За спечелването на това знаме е поло-
жен много труд. Помагат съботните курсове за квалифика-
ция, ентузиазмът в съревнованието в чест на Деветия партий-
ен конгрес.

... Едно момиче шие толкова бързо, че едва се забеле-
жават движенията на ръцете. Не знам защо, но съм твърдо
уверена, че е дългогодишна работничка. Оказва се обаче,
че Мария Иванова е едва от година и половина в предприя-
тието. И въпреки това, тя е сред най-добрите. Неин основен
стрежеж е да стане „Ударник на комунистическия труд“.

Край масата в ъгъла, до една по-възрастна работничка,
са най-младите. Те се учат.

На една от машините е закачена червена лента „Отговор-
ник по охраната на труда“. Всеки ден отговорникът се сме-
ня.

— Грижа се за чистия въздух, отварям прозорците, а
първа помощ на пострадали се дава от омази другарка
насреща — обяснява днешната отговорничка.

Става въпрос за най-добрите. Тук всички са добри. И
все пак първи сред първите са ударничките на комунистиче-
ския труд Руска Събева, Стефка Байчева, Стефка Гецова,
качественичката Райна Раднева.

За големите успехи допринася и задружният комсомол-
ски живот. Пета комсомолска е навсякъде единна — в труд,
веселие. Пета комсомолска е в шумната зала, при маши-
ните. Момичетата така пипат, че пръстите им шарят, стремят
се успехите да станат още по-големи, достойно да посрещ-
нат Деветия конгрес на Партията.

В. ОСТРОМСКА

НАЧАЛО НА ГОЛЯМ РАЗГОВОР

„ПАРТИЯТА РАЗГОВАРЯ С ТАМ ШЕ СЕ СРЕЩНАТ С ЖИВИ УЧАСТ-
НИЦИ — ТОЗИ ГОЛЯМ И МЛАДЕЖТА“ — този голям и
откровен разговор между по-
коленията на тия, които са уча-
ствали в борбата, в върлите го-
дини от изграждането на народ-
ната власт и младото поколение,
великотърновските комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

комсомолци
ще открият със звездобразния
поход, на който тръгват в неделя
28 август.

Пете деца на поколенията са
насочени към селата Базиви, Па-
вел, Долна Орхановца, Килифа-
рево, Стражица, където са запи-
сани славни страници от съпът-
стването на младежите

Държавният машиностроителен завод в Павликени с всяка измината година укрепва и се разширява, обогатява се асортиментът на изделията. Голям дял затова имат и комсомолците. Вече шест години в ремонтната бригада работи стругарят Коста Александър. Всички детайли, минали през неговите ръце, са винаги висококачествени.

НЕ ПОДПРАВЕНА МЛАДОСТ

Три слабички момичета преминаха прага на ДИП „Рекорд“ — Г. Оряховица, решили да станат течащи. Тяхаки? ... Та те не бяха виждали отблизо стан, не знаеха плетеницата на белите нишки, само знаеха топлината на изтъкания плат. От шума на станове не намръщиха чела и не присвиха очи от праха в тъмната зала. Ръцете се престрашиха и погалиха първо платното, а после — станове.

Така започна животът извън класната стая за Катерина Ангелова, Борянка Цанкова и Маргарита Андреева. Те отговориха на един от главните въпроси: намериха своето място в живота не по лекия път. Становите послушно заредиха метър след метър. Да изтъкне първия метър плат със собствени си ръце е толкова голямо щастие! Дните се занасяха, мина година, ръцете станаха уверени. Меката юношеска длан стана корава. Това те чувствуваша сутрин, когато измиваша лицето си. Сърцата не се свиха от болка за нещо скъпо, не възвръщане. Като че ли това беше нещо ново и по-интересно. Дланите показваха: превърнаха се вчерашните ученички в зрели

ли и съсредоточени девойки. Борянка реши, че трябва да продължи своето образование. Записа се задочничка. Книгите станаха нейните неразделни приятели.

Маргарита, щом свършеше смяната, се прибираще в общежитието, вземаше баскетболната топка и — на игрището. Така тя увлече и други. Звънявият глас определяше посоката на червената топка. Уморена тя се връщаше и се отпуснаше на леглото. Като малко дете се полюшваше на пружината. Изведнаж рипва и усмивката изчезва от лицето ѝ. Той сигурно отдавна я чака! ... Бързо се облича и излиза. Другарите ѝ я разбират и весело със закачки я изпращат.

И Катерина си има свои тревоги. Тя е член на Заводския профкомитет. След обед има заседание и трябва да направи предложение. Сяда и пише, мисли, предвижда. ...

А утре... те пак ще са край станове. Погледите им ще следят белите нишки, а мислите ще летят напред в бъдещите дни.

Ангел ГЕЦОВ

Петимата млади мъже

За тях е чуждо равномерното потракване на машините. Не че не работят. Тяхната работа е по-тежка от много други. Само че тя не е свързана с машини. Ращо Брежников, Първан Пенчев, Стоян Георгиев и другите двама са извозвачи на дървен материал от обект „Еловица“ в Буйновското горско стопанство. Бригадата се състои от 7 работници, но двамата са „ветерани“, само петимата са млади хора — комсомолци. А в горските стопанства има малко млади работници. Тези петима работят вече няколко години трудната професия на извозвача-колар. Понякога мускулите им се напрягат до съкване, спятите на колелата се чупят, но волята никога не се пречупва. Може би това е стар, много стар закон — в гората работят винаги най-силните и духом, и физически. Тука, при големите трупи място за слабите няма. И когато гората е покрита от белия саван на снега, и когато лятото жари листата на дърветата, те не спират работа. Понякога бобините се пълнят с вода, затъват до пояс в снега, но те вървят нагоре по стръмните рътлини с празни колесарки, за да се върнат след това натоварени трупи, греди, дървен строителен материал. И така е при тях всеки ден. Нищо, че работата на младите мъже е в Балкана, далеч от песента на машините. Те имат голямото задължение да

осигурят тази песен да бъде неспирна. Машините в дървообработвателните предприятия трябва да работят!

Преди няколко месеца бригадата наброяваше 8 души. Тъкмо тогава единият напусна и остана един работен чифт волове без извозвач. Но планът не биваше да увисва на опашката. Младите мъже организираха силите си и вече няколко месеца изпълняват плана и на осмия чифт волове. Всеки месец те са задължени да смянат 650 кубически метра дървесина, за да догонят нормите за 8 коли, а това прави около 91 кубически метра дървесина на всеки извозвач. И те с чест са справяли. Непо-повече — само през април извозиха до междинния склад 850 кубически метра строителна дървесина или преизпълниха плана си с 200 кубически метра.

Такива са хората от бригадата на Ращо Брежников, такива са петте комсомолци в нея. За тях началникът на участъка в с. Дренца Г. Георгиев разказва само хубави неща.

В дните пред IX конгрес на Партията и пред 22-годишнината на Десето септемврийското въстание те работят с удвоени сили за честта на участъка и предприятието си.

Ал. БЪЧВАРОВ

ДЪЩЕРЯТА НА ХРИСТО БОТЕВ

През априлските дни във вестниците се появиха няколко портрета на Иванка Ботева, чиято необикновена немош налага известни, макар и къси напоминания. Естествено от фотографическа портрет могат да се очакват чудеса. Все пак не доглеждат изумяваше, като се има предвид изключителността на образа.

А каква трябва да е била тази образ, за да свети той след толкова години в спомени ми, силен и незабвнат. Във Велико Търново, тогава 14-хиланден град, в който вече се забелязваха начертания на изселничеството, Иванка Ботева идваше от далечен край и се появя на фона на монотонните улици като необикновено явление, носещо лъх на нещо свежо, ново, прекрасно, обновяващо.

Сред тогавашната безпарична интелигенция, която дори не дръжаше да мечтае за университетски живот, тя идваше, заобиколена с ореола на завършила учението си в Швейцария, на времето страна-оазис на вълнуващата волност, станала убежище на руските революционери, които се утвърждаваха като носители на нечуваната социална обнова.

Не само и защото беше дъщеря на поета, чийто песни сродяваха духовете с шепота на земята ни, сърцето на народа ни. Независимо от средата, образованието, подството с автора на „Жив е той, жив е“, Иванка Ботева беше само по себе си носителка на един особен свят.

Питам се днес къде се крие тайната на нейния изключителен нар. който на времето е ослепявал невръстния ми поглед, без да ме навежда на размисления. Паралелите, които сега съм в състояние да правя, ми напомнят, че във Велико Търново имаше и други жени с необикновена красота. Тя не приличаше на никоя от тях, не приличаше на никоя воя лице, държане, обноски, походка и ръст. Изглед

даше по-висока и по-стройна от всички. От изправената ѝ глава, горда и прекривана, от цялата ѝ външност се излъчваше някакво радостно сияние. Лицето ѝ с определени черти, но женствено, неотразимо, излъчваше видението на прелестно угоро. Черните ѝ коси обрамчваха образа ѝ младажка жизнена белота, която оживяваха пухкави, розови обличета. В походката ѝ — лека, ефирна и същевременно сигурна, имаше нещо дълчезарно, тържествено. Като че ли отиваше на среща с някакъв обещаващ блян.

Външни белези на напосен с багри ариерфон, зад който се чувствуваше дишането на нашите планински гори с техните неизчерпаеми жизнени сокове, на стихийния български вятър, който прогонва по пътя си дрямката и съня, на приказния мир на народните ни песни.

И тъй като говорим за изключителни жени в миналото, нека не отминаваме онай чудна българска селанка от Килифарево, за която, по спомени от дядо си, май е разказвал д-р Танков. През турското робство, във времето на ниско-забралени жени, които ходеха с наведени очи и не бивало да се мъркат по улиците при падането на първия здрав, тая голяма хубавица даваша израз на душевния си бич в предизвикателство спрямо турците и улеснялите съседни. Пряма, смела, магнетична, импозантна, тя се налага над всички. Една от приумките ѝ била да ходи в кафенетата и да пие кафе то си в мъжка компания. При появяването ѝ турците ставали до един и с темачета ѝ засичателствуваха почитанието си.

В Иванка Ботева имаше и един друг нюанс. Тя беше отсенка от виденията на един поет, който ни откри за какво плаче Балканът, защо въздишва вятърът.

Юлия КАЗАСКА

15. ПАРТИЗАНСКИ ДНИ И НОЩИ

Постепенно излизаме от изтощителния сън. Събуждаме се с итаците от околните села, с партияните и ремсовите организации. В меното ни едно по едно, макар и в недостатъчно количество, започнаха да се появяват хляб, месо, сланина и друга калорична храна. Животът ни се нормализираше и ние започнахме да организираме по-добро и по-пълноценно прекарване на времето в аемлянката. Започнаха нашите трудни, но незабравими партизански дни и нощи.

Във всеки колектив, щем се намерят хора за всяка работа, като че точно за това са родени. Не бих могъл да си представя живота в аемлянката без Димо (Дончо Лафиев от с. Керек). Той беше кавалджията, солист и диригент на нашия импровизиран художествен колектив. Винаги усмихнат, с постоянно шарещи очи, чрез което компенсираше слабия слух на лявото си ухо, седнал сред партизаните в лялото на аемлянката, той дирижираше и току поднавяше: — Пейка, пак завърши гласа!

Или смърщил буйни вежди, щем каже: — Рачка, бързаш, Рачка!

А ако „хорът“ пее добре, той, седнал по турски, целият се друсва в такт с песента и силе. ...

Струва ми се, че ако не беше Страхил (Антон Душков от с. Бяла черква) много неща в аемлянката нямаше да бъдат направени. По професия пътуващ фотограф, той се проявя като отличен домакин. При него винаги може да се намери онова, което на друго място не би намерил — игла, конец, гвоздиче, телчица — сякаш тази неща извират от раницата му. Затова Михо кръсти раницата „магазин Лувър“.

Страхил изплете комина на камината, изплете го с кал и ни спаси от стеления се в аемлянката дим. Той замени платинието на входа, което служеше за врата, „тюлената на васа“, както се шегувахме, с изплетена от пръчки врата и после изплете втора, с която да се захлува отворът. Така се намаля притокът от студен въздух. Струва ми се, че без него нямаше да бъде направена стъргалото пред аемлянката и когато земята наоколо се разкаляше, ние щяхме да видим вятре с калта.

А бихме ли имали обувки, ако Пешо от с. Бреговица и

Чавдар (Д. Найденов) от гр. Лясковец, не бяха създали и поддържали импровизирана общарска работилница. Те имаха конци, игли, парчета кожи и дори калъпи.

А кой друг по-добре от Альоша — Спиридон Карпушев би подготвял и разпределял оскъдната храна?

И някак естествено всеки намери местото си в многообразния живот на партизанския отряд, потънал в заснежената гора между селата Бреговица и Благоево. ...

Освен карул редовно давахме и дежурни по домакинство. Всяка нощ двама партизани се грижеха за всичко, което

му вика:

— Альоша, хайде ставай да печем питките!

— К'во кайш? — пита той ей тъй, колкото да се обади и се надига. Меката му и ореляла коса се е разрошила и паднала на очите. Каскетът му се е извил и козирката похлупва дясното му ухо. Разтърква сънените си и зачервени от дима очи, отмята чергата от краката си, оправя колана, на който висят пистолетът и сунката — патрони, затага връзките на обувките си и става.

Излиза навън и освежен се връща към камината. В това време всички партизани под командата са се обвърнали от лявата на дясната страна (има място да се спи другояче) и глътка от разбудените за глътка, само огън ахода се чува мърморенето, на Маргата, който се сивава, лъчещи —

можно по-продължително, за да продължи яденето по-дълго време и да скъсат времето между обяд и вечерята.

И така ние продължаваме производството. Тишко е седнал до огъня. Хаанал е с дясната си ръце капак на тенджерата и го размахва наляво и надясно над жарта, която се съживява и Альоша хвърля върху нея поредната питка, а Тишко пренася духането над загасналите въглици. ...

В това време пристигат другарите, които са били по селата. Посрещнати от часовия, те се прибират в аемлянката.

И така всяка нощ. Разбира се, ние постепенно се обзавеждаме. С комина беше изгрян димът. Една вечер донесохме плоча за печка и огнището беше подобро. Донесен бе и гигант и ние започнахме не да печем хляба, а да го пълним в гиганта. Имаше вече място

строят и обясняват колко начина има за стрелба и как се изпълнява всеки. Показват ни и всичко ни се вижда просто. ...

— Лежешком за стрелба! Уж всичко беше много просто, а ние изтропояваме по земята кой, с ударено коляно, кой с лакът. ...

— Не така, другари, а така. ...

Командирите започват обяснението и показват пак. ...

Студът шипе по бузите, ръцете замръзват, подуват се и стават по-непохватни, но ние продължаваме тренировката, докато последва заповед да се прибирме в аемлянката. Започна запознаването с оръжието. Трябваше да вземаме устройството и работата с всякаква вид и система оръжие и да можем да боравим с него, защото в отряда има най-

различни системи и калибри и не знаеш в боя какво може да ти поядне. ...

ХУБАВИ и незабравими бяха нашите вечери на самоделност. Хаанал набързо скроина вечеря. Кар-

бидната лампа, окачена в средата на аемлянката, прогонва мрака към въглите. Огънят весело извисява езичи в камината, а вън вие зимната буря. Другарите за селата са заминали. Часовият бди на пост.

В дясното на аемлянката е седнал командирът на отряда Гошо (Кирил Косев от с. Д. Оряховица). До него е Бойко. Тук са Димо, Милка (Веселина Лазарова от с. Овча могила), Радка (Надя Панайотова). Постепенно се събират всички. Хористите се групират около Димо и се „настройват“. Под впечатлението на победите на Съветската армия и партизани спонтанно с тих глас подемаме песента: „В селе за рекой догорялише огни. ...“

Димо дирижира с дясната си ръка, а с лявата от време на време отправя падащата коса. Лицето му, както на останалите, е сериозно, съсредоточено. Всеки вижда може би себе си на мястото на комсомолца, който се разделя с живота, загинал честно в бой с враговете за защита на свободата и честта на Родина.

Забедно с това зимният перилд беше използван за усилена военна подготовка. Това се налагаше от обстоятелството, че ние бяхме въоръжената сила на Отечества на фронт и поради това, че основната част от партизаните не бяха служили войници.

Гората е потънала в сняг. Отделните командири ни

На воля и от сърце през летните дни може да се танцува и игле. На сцената между лагерниците от Мишемокован, Райковин и Вонеща вода нямат младежите и девойките играха.

Лагерниците от пионерския лагер „Вонеща вода—2“ използват летното сцените за закаляване.

Снимки: Кр. РАЧЕВ

СЕРИОЗНИ ПРЕТЕНДЕНТИ ЗА ДВУСЕДМИЧНИЯ ПЕТХИЛЯДЕН СЪБОР

В борбата за завоюване правото на участие в двуседмичния петхиледен събор-минар, посветен на Деветия партиен конгрес, се включват все по-активно младежите и девойките, работещи в селското стопанство на нашия окръг.

Много са кандидатите за участие в събора от Полско сеновската община. С уваже-

ние млади и стари произнасят имената на комсомолците Григор Йорданов, Стефан Зарзаланов, Ангел Шопов, Величко Величков, Цонка Друмева, Веска Тонкова, Гинка Тотева. ... Трудно е да се изброят всички, а зад всяко име стои човек — всеки с младежка жар и ентузиазъм отдален на борбата за повече и по-евтина сел-

скостопанска продукция.

... Летните дни с тяхното богатство и красота, с напрежението в труда са в разгара си. И Цонка Друмева е някъде по полето, както всички кооператори в тези дни. Доста път трябва да се извървя, за да се стигне до обширния царевичен блок. Цонка тука е поливачка.

Заедно с останалите си другари тя извършва високопроизводително напояване. Пима и съмнение, че техните думи „Вместо запланувани те 550 килограма от декар ще получим по 600—650“ ще бъдат осъществени. Цонка е една от най-редовните и трудолюбиви кооператорки. С каквото желание работи на полето, с толкова рабо-

ти и в комсомолското дружество като групов отговорник на младежите от I гранторно-полеводна бригада към дружеството в ТКЗС.

Старанието и успехите дрънчяват Цонка към най-сериозните претенденти за участие в петхиледния събор.

Н. ТРЪВНЕВ